

ΕΒΔΟΜΑΔΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

28^η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

‘Hueīς

ΜΕΙΣ ἐσαρώσαμε τις περσικὲς ὁρδὲς στὸν Μαραθῶνα καὶ στὴν Σαλαμῖνα. Ἡμεῖς στὸν δημιουργικό μας βηματισμὸν ἔκτίσαμε παρθε νῶνες. Ἡμεῖς ἀνεδείξαμε τὸν Σωκράτη. Ἡμεῖς ἐλατρεύσαμε τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἀθηνᾶ. Ἡμεῖς ἐρέραμε στὴν Ἐφτάλοφο τὸ σπαθὶ τῶν Ἑλλήνων. Ἡμεῖς ἀνεβήκαμε στὸν Παριασσὸν καὶ ἐπροσκυνήσαμε τὸν Γολγοθᾶ. Ἡμεῖς, ποὺ ἔζήσαμε περισσότερο στὸν χρόνυ καὶ ὀλιγώτερο στὸν χῶρο, ἀνεπιύξαμε ἀξειτέ-ραστο Πολιτισμὸν καὶ σφριγώσα παράδοσιν. Ἡμεῖς ὁρκιστήκαμε «Ἐλευθεριὰ ἡ θάνατος», Ἡμεῖς ἀπαντήσαμε «ΟΧΙ» τὴν αὐγὴν τῆς 28ης Οκτωβρίου 1940.

Tò «OXI»

ΑΥΤΟ τὸ «OXI», ποὺ ἐπέρασε μέσα βαθειὰ στὴν ψυχή μας καὶ ἔγινε στοιχεῖο πρωτογενὲς τῆς ὑπάρξεως μας. Τὸ «OXI», ποὺ ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια ως σήμερα δὲν ἔπαυσε ν' ἀποτελῇ τὸν ἔθνικό μας ὅρκο, ποὺ δὲν ἐπατήσαμε ποτέ. Τὸ ἀείζωο αὐτὸ «OXI», ποὺ κατευθύνει τὴν ιστορική μας συνείδησιν. Δὲν γνωρίζομε τὶ θὰ πῆ λύγισμα κνήμης. Δὲν ἐπροσκύνησε ποτὲ σκλάβα ἡ ψυχή μας. Καὶ διναστεύει ἦτο χωρίσοντος.

Ἡ Πύρδος

ΤΑ ΠΕΡΙΒΟΗΤΑ ὁκτὸ ἔκατομμύρια λόγχες
ἔλυσαν στὸ μεγάλο χωνευτήριο τῆς Πίνδου.
Μία αὐτοκρατορία δέχεται τὸ ἡχηρὸ φάπισμα.
Ἡ Πίνδος διέλυσε μία φρούρη ἐλπίδα. Ἡ
Πίνδος ἐκράτησε σὲ διαρκῆ καὶ αὐξανόμενο
θαυμασμὸ τὰ τρομαγμένα μάτια τῆς ἀνθρω-
ποτητος. Ἡ Πίνδος ἐγέννησε τὰ πρῶτα οἱγη
τῆς ἐλπίδος. Ἡ Πίνδος ὕψωσε καὶ ἐδόξασεν

ἔνα λαὸ δαυματουργὸ καὶ ἀλύγιστο. Ἡ Πίνδος ἔχει σύμβολο τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ. Στὴν ωάκην τῆς εἶναι γραμμένη μὲ φωτιὰ καὶ αἴμα ἡ μονολεκτικὴ ὄρονησις τοῦ Μεταξᾶ.

Αποθέωσις

ΟΛΗ ή λεβεντιά και ή όμορφιά και ή δραματική ούσια της Έλλαδος εύρισκεται συμπυκνωμένη στὸ σύμβολο τῆς 28ης Οκτωβρίου 1940. Δὲν ἀντιλάλησε τότε μόνο ὁ ἔγερτήρις παιάν, ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ τὰ βάθη τριῶν χιλιάδων χρόνων, διὰ ν' ἀναστήσῃ τοὺς γονατισμένους λαούς. Δὲν ἦτο μόνο μία ἐθνικὴ ὁρα, ποὺ ἐκάλπαζε πρὸς ἡμᾶς διὰ νὰ μᾶς κρατήσῃ "Ελ" η ες και ἄνδρες, ἥρωες και ἀνθρώπους. Δὲν ἦτο μόνο μία ἕαυμαστὴ ιστορικὴ μοῖρα, μέσα στὶς τόσες ἄλλες ἐλληνικές, ποὺ ἐπεφύλασσε στὸ "Ἐθνος μας τὴν ἀνεπαιάληπτο τιμὴ νὰ προσφέρῃ τὴν θυσία του σωσίβιου στὸν σύγχρονο Πολιτισμό. Ἡτο ή ΑΠΟΘΕΩΣΙΣ τῆς Έλληνικῆς Φυλῆς.

·H στιγμὴ

ΗΤΟ ΟΜΩΣ καὶ ἡ ἀποθέωσις τῆς ἐθνικῆς μας ἑνότητος. Ἀδαμαντίνη ψυχή, ἀδάμαστος ἀδούλωτος, ἐνιαία. Χωρὶς ρωγμή, χωρὶς διάστασιν, χωρὶς ἀντίθεσιν. Ἀνάτασις καὶ ἀνάστασις. Μία μοναδικὴ ἐθνικὴ στιγμή, ποὺ ἦγιε τὸν ἀστεριούμὸ τοῦ Εἰκοσιένα.

Ἐθνικὴ ἐνότης. Ἡ ἀνεξάντλητος δύναμις τῆς Φυλῆς μας. Αὐτή, που ἔχει ἔξησφαλισμένη σήμερον ἡ Ἀποιλιαίη Ἐπανάστασις Και ποὺ ὁδηγεῖ τὴν Ἑλλάδα στὴν δημιουργία κὴ ἀποθέωσιν. "Ετσι δικαιώνεται τὸ «ΟΧΙ» μία ἀπὸ τὶς μέγιστες ιστορικὲς στιγμές. Ἀπέκεινες, πού, ἀφοῦ ἐι ἀθαμε τοὺς λαοὺς πῶνὰ ζοῦν, τοὺς ἐδιδάξαμε καὶ πῶς νὰ ἀποθνῆσκον.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον
...παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ»
(Α 8,35)

Πρόκειται περὶ ἑνὸς πρώην δυστυχεστάτου πλάσματος. Εἰς ἐλεεινὴν ψυχικὴν κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ σωματικὴν παναθλιότητα τὸν εἶχε συναντήσει ὁ Κύριος εἰς τὴν πορείαν του πρὸς τὴν ἀσεβῆ καὶ ἀνήθικην χώραν τῶν Γαδαρηνῶν. Τὸν συνήντησε ζῶντα μακρυά ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινῃ ἐπικοινωνίᾳ. Κατοικούσε μέσα σὲ δικές τῆς γῆς. Σὰν φάντασμα ὁ λόγιυμνο, ἔξαγριωμένο, μὲ δψις βρυκόλακος ὅλο γένια καὶ μαλλιά ἀκάθαρτα καὶ μπερδεμένα πρόβατες μπροστά του. "Ισως ἀπό τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια του νά κρέμονταν ἀκόμα κομμάτια ὥπο τὶς ἀλυσίδες, μὲ τὶς ὁποῖες τὸν ἔδεναν, ἀλλὰ καὶ τὶς ὁτοῖς σάν λεπτές κλωστές τὶς ἔσπαζε καὶ ἔπαιρνε μαῦρο δρόμο, σὰν τὸν κυνηγούμεσαν ἄρσεται ἀλλὰ τεσσάρους

κρια από καθε ανωρωτινη
έπικοινωνία.
**‘Η ἀπύθμενη και ἀπειρη-
ευσπλαγχνία τοῦ Κυρίου
και πάλιν ἐτέθη εἰς δρᾶ-**

τα καὶ νηφαλιότητα, ἀ
θῶος σάν λευκόφτερος ἄγν
γελος, πλησιάζει καὶ κά
θεται κοντά στα ἄγχραντα
πόδις τοῦ εὔεργετου. Εἰ
ναι γερμάτος ἀγαθότητα
ἐμπιστοσύνη καὶ εὐγνωμο
σύνη. Ἐκεῖνο που τὸν χώ
ριζε ἀπὸ τὸν Θεάνθ. ὡπο
δ δαιμῶν, ἔπειτε στὴ θα
λασσία ἀβυσσος μαζὺ
τοὺς χοίρους καὶ ἔχαθη.

Τὸ θαῦμα τοῦτο εἶναι
μιὰ ἀληθινὴ ἱστορία. Φίλοι
ναι ὅντως ἡ θεραπεία ἔται-
νός δεινῶς πάσχοντος. Ἀλλά
λά ἔχει καὶ ἔννοιαν συμ-
βολικήν, ἔννοιαν διδακτι-
κήν, Φίλοι ἔνα θέρευτα
μήνυμα πρές τούς ἀνθρώ-
πους ὅλων τῶν καιρῶν
“Οποιος δὲν δέχεται δε-
σμούς μὲ τὸν Χριστὸν καὶ
γενικώτερα μὲ τὸν Θεόν
ὅποιος στήν θέση τοῦ θεοῦ
νόμου βάζει τὴν δικήν ἐπι-
θυμία τὴν δικήν του ἰκανο-
ποίηση, τὴν δικήν του φιλο-
σοφία περὶ ζωῆς, ἔρχεται

MAKE A GRUKE® AFON

ΜΕ ΩΡΑΙΕΣ ἐκδηλώσεις ἐωρτάσθη στὴν πόλιν μας τὴν περασμένη Κυριακή ή ήμέρα τοῦ Μακεδονικοῦ θεοῦ.

κοῦ Ἀγάνως.
Ἐπαναφέομε στὴν μνήμη μας τὶς μεγάλες στι-
γμές, ποὺ ἔζησε τότε ἡ Χαλκιδική μας, σὲ μία γιγαν-
τιαια προσπάθεια νὰ μείνη διάβητος ἢ θρυλική μας
Μακεδονία, ἐπαλέις τῶν Ἱερῶν καὶ Ὁσιῶν τῆς Φυ-
λῆς καὶ βορεινὸς κυματοθραύστης τῶν βαρβαρικῶν ἐ-
πιδρομῶν.

Πάντοτε στις μεγάλες μας ἐπετείους ἀναβαπτί^τ
ζόμαστε στὰ ἔθνικά ἰδεώδη καὶ δπλιζόμαστε μὲ Θάρ-
ρος καὶ ἀποφασιστικότητα διὰ μία θριαμβευτική πο-
ρεία πρὸς τὸ μέλλον.

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΑΘΛΙΟ, ἀπάνθρωπο καὶ ἐπικίνδυνο τοόπο
ἔξακολουθεῖ νὰ γίνεται ἡ μεταφορὰ τῶν ἔργυτῶν μας
ἀπὸ τις ἑστίες των στοὺς τόπους παροχῆς τῆς ἔργα
σίας καὶ ἀντιστρόφως. Βαθειὰ χαράματα ξεκινοῦν μὲ
ἄνοικτὰ φορτηγά αὐτοκινήτα, ἐκτεθεῖμέννι στις Βρο-
χές κηὶ τὸ ψυχός, διὰ να ταξιδεύσουν ὥρες δλόκλη-

ρες, δσο να φθάσουν στὴν δοιλεά τους.
Ξεθεωμένοι καὶ μουδισμέ οι ἀπὸ τὸ κρῦ πο-
χθούν σὲ ληρα ἔνα δλοκληρο ὁκταρ, διὰ να κερδί-
σουν τὸν ἐπιούσιο· καὶ ὑστερα πελι τὸ ἀντίστροφο
δρομολόγιο στὸ φορτηγά αὐτοκίνητα, σὰν ἀποσκευές
εἰδα να φθάσουν πεθαμένοι ὅπο τὴν ταλαιπωρία καὶ
τὴν ἔξαντιλησιν στὰ σπίτια τους. Καὶ τὴν ἄλλη νύκτα
θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἴδια ἱστορία.

Δέν τα βλέπουν αύτά οἱ ἀγαθοὶ; Δέν βλέπουν τοὺς ἀγαπητούς μας «ἀδελφούς» πόσο ὑποφέρουν; Μεγάλα λόγια μόνο, πλαισιωνικά; Καὶ δὲν ἀντιλαμβάνονται πόσο ἀνυπολόγιστο ζημία ὑφίσταται ἡ Νέα Τάξις Πραγμάτων;

